

En Joan ens ha deixat

M'han demanat, que parlés una mica den Joan Ruiz pel fet de ser del mateix barri. Simplement dir, com tothom ja sap, que era una persona molt senzilla, però també d'una gran saviesa, era amable i animat.

Un cop jubilat de la direcció de l'institut, solia caminar força. De bon matí ja feia el seu recorregut, a vegades cap a la riera, o cap al bosc, o per algun viarany que anava descobrint. De tornada solia comprar el diari i el pa.

Quan anava a l'institut solia anar-hi caminat, devia tardar uns vint minuts aproximadament. Un dia el Ronçana portava un escrit, dels molts que ha publicat en aquesta revista, que parlava precisament d'aquest petit recorregut. Sembla que poca cosa se'n pot dir d'aquest trajecte que aparentment no te gaires encants, doncs vaig quedar sorprès de les gràcies que ell li trobava. Això només solen fer-ho els bons escriptors.

En Joan Ruiz en la seva intervenció al sopar de Ronçana de 1993.

Amb la seva muller, la Maria Lluïsa, s'han fet molta companyia, en situacions plàcides però també, i sobretot, en altres situacions ben complicades que també els n'han tocat.

Tornant a les caminades, com que moltes vegades quan tornava passava per davant de casa, es podia comprovar que tenia un caminar àgil i lleuger. Però últimament ja es notava que anava amb més lentitud. Fins el dia que el Joan es va aturar. Va ser precisament també davant de casa. Es va recolzar a la paret de tanca d'en Jaume i la Fina per reposar. Vaig anar a saludar-lo: Hola, Joan, com va aixó? –No gaire bé, les comes no tiren. –Potser que avisi a la Maria Lluïsa. –No, no, ja hi arribaré tot sol. –Potser que t'acompanyi, doncs? –No cal, reposaré una mica i tornaré a seguir.

Com que vaig veure que allò estava molt encallat, vaig decidir acompanyar-lo. Ben subjectat pel braç iniciarem el camí fins a casa seva. Al bosc dels col·legis vàrem seure una estoneta en un d'aquells bancs. Vam travessar el bosquet i vàrem continuar fins a casa. Tot dos vàrem quedar contents per haver sapigut superar aquest petit tràngol. Durant el trajecte ens explicàvem coses que ens va anar molt bé per passar-ho més entretingut.

El nostre condol a la família, especialment a la Maria Lluïsa, ara que sembla que farà més vida a Barcelona. Sàpiga que quan vulgui pujar li oferim la nostra companyia i també la nostra llar.

Adéu Joan i que la pau t'acompanyi sempre.

Joan Dantí

Restaurant

Paradís Park

Direcció: Srs. Guerrero
Tancat els dimecres

Camí de la Serra, s/n - Tel. 93 844 90 75 - Santa Eulàlia de Ronçana